

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA. Nr. 14. 15 lipca 1930.

TREŚĆ:

16.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 1930 r. o utworzeniu kancelarji notarjalnej w Nowem Siole, w okręgu sądu okręgowego w Tarnopolu.

Na mocy § 9 ust. 1 ordynacji notarjalnej z dnia 25 lipca 1871 r. (Dz. U. P. austr. Nr. 75) zarządzam co następuje:

§ 1. Tworzy się kancelarję notarjalną w Nowem Siole w okręgu sądu okręgowego w Tarnopolu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

OKÓLNIK Nr. 1558/II. GS/30

w sprawie

prowadzenia ksiąg budżetowych z podziałem na pozycje.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli pismem z dnia 6 czerwca 1930 r. L. D. VII 458/2 zawiadomiło, że ze względu na potrzebę posiadania przez władze realnych podstaw do opracowywania preliminarzy budżetowych, tudzież ze względu natury kontrolnej, nieodzownem jest prowadzenie przez władze asygnujące ewidencji kredytów i wydatków, sporządzanie wyciągów i sprawozdań miesięcznych jak również rocznych zamknięć rachunkowych z podziałem na pozycje.

W celu prowadzenia ewidencji kredytów i wydatków budżetowych zgodnie z powyższemi zasadami, należy w księdze kredytów i wydatków budżetowych (wzór Nr. 11 do § 69 Przep. rach. kas. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 20/III 1928 r. L. D. VII 216/2/28 okólnik Min. Sprawiedl. Nr. 1376/II. GS/28, Dz. Urzęd. Nr. 8/28), otwierać osobne konta na pozycje, wyszczególnione w objaśnieniach do preliminarza budżetowego Rzeczypospolitej. Taki sam podział wydatków ma być zachowany w dowodach rachunkowych i asygnacjach.

Podział na pozycje według preliminarza budżetowego na okres od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r. jest następujący:

Dział II. Wymiar sprawiedliwości.

§ 1. Uposażenie.

Poz. 1. Sędziowie i urzędnicy

„ 2. Funkcjonarjusze niżsi.

§ 2. Różne wydatki osobowe.

Poz. 1. Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pracy i zapomogi
„ 2. Umundurowanie
„ 3. Opłaty ubezpieczeniowe.

§ 3. Podróże służbowe i przesiedlenia.

Poz. 1. Podróże służbowe
„ 2. Przesiedlenia.

§ 5. Pomieszczenie.

Poz. 1. Komorne i należności uboczne
„ 2. Opał, oświetlenie i utrzymanie porządku:
a) wydatki osobowe
b) „ rzeczowe.

§ 6. Wydatki biurowe.

Poz. 1. Inwentarz
„ 2. Materjały pisarskie
„ 3. Druki
„ 4. Książki i pisma
„ 5. Wydatki pocztowe, telegraficzne i telefoniczne.

§ 8. Inne wydatki.

Poz. 1. Znaczki sądowe
„ 2. Różne wydatki.

§ 9. Remont i konserwacja budowli.

§ 10. Wydatki sądowe.

Dział III. Więziennictwo.

§ 1. Uposażenie.

Poz. 1. Urzędnicy
„ 2. Funkcjonarjusze niżsi.

§ 2. Różne wydatki osobowe.

Poz. 1. Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pracy i zapomogi
„ 2. Umundurowanie
„ 3. Opłaty ubezpieczeniowe.

§ 3. Podróże służbowe i przesiedlenia.

Poz. 1. Podróże służbowe
„ 2. Przesiedlenia.

§ 5. Pomieszczenie.

Poz. 1. Komorne i należności uboczne
„ 2. Opał, oświetlenie i utrzymanie porządku.

§ 6. Wydatki biurowe.

Poz. 1. Inwentarz
„ 2. Materjały pisarskie
„ 3. Druki
„ 4. Książki i pisma
„ 5. Wydatki pocztowe, telegraficzne i telefoniczne

§ 8. Inne wydatki.

Poz. 1. Drobne wydatki
„ 2. Centralna Szkoła Więziennictwa
„ 3. Pomoc osobom opuszczającym więzienia.

§ 9. Remont i konserwacja budowli.

§ 10. Utrzymanie więźniów.

Poz. 1. Zasiłki dla zakładów wychowawczo-poprawczych
„ 2. Transport więźniów
„ 3. Opieka duchowna
„ 4. Nauka więźniów
„ 5. Żywność
„ 6. Odzież, pościel, bielizna i obuwie
„ 7. Wydatki sanitarne
„ 8. Inwentarz
„ 9. Różne wydatki
„ 10. Wynagrodzenie kapelanów, lekarzy, felczerów i nauczycieli.

Organa skarbowe (Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu, izby i kasy skarbowe) prowadzić będą kontrolę kredytów i wydatków budżetowych władz nieskarbowych tylko w tytułach budżetowych przewidzianych w uchwalonym budżecie, stanowiącym załącznik do ustawy skarbowej (Dz. U. R. P. 1930 r. Nr. 24, poz. 221).

Jednocześnie podaję do wiadomości pozycje preliminarza dochodowego na okres 1930/31 r. a mianowicie:

Dział II. Wymiar sprawiedliwości.

§ 2. Częściowy zwrot kosztów umundurowania.

§ 5. Pomieszczenie.

§ 8. Różne dochody.

§ 10. Należytości sądowe.

Poz. 1. Opłaty i należytości
„ 2. Grzywny i kary sądowe
„ 3. Zwrot kosztów postępowania karnego i wykonania kary.

Dział III. Więziennictwo.

§ 5. Pomieszczenie.

§ 10. Gospodarstwo więzienne.

Poz. 1. Sprzedaż odpadków żywnościowych
„ 2. Zwrot kosztów utrzymania więźniów administracyjnych
„ 3. Robocizna więźniów
„ 4. Produkcja
„ 5. Gospodarstwo rolne.

Okólnik Nr. 980/II. GS/25 w sprawie prowadzenia pamiętnika kredytu — uchylam.

Warszawa, dnia 3 lipca 1930 roku.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie stosowania ulg w podatku dochodowym z tytułu nowowznoszonych budynków mieszkalnych odnośnie osób, osiągających dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 17-go czerwca 1930 r. L. D. V. 3951/2.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wyrokiem Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 8.VI.1929 r. L. Rej. 5075/28 którym została rozstrzygnięta kwestja stosowania ulg w podatku dochodowym z tytułu nowowznoszonych budynków mieszkalnych odnośnie osób, osiągających dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, zarządza się co następuje:

Osobom, pobierającym dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę przysługuje prawo korzystania z ulgi w podatku dochodowym, określonej w p. 3 art. 33 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372). W szczególności osobom takim, o ile wybudują domy mieszkalne do dnia 31.XII.1935 mogą być potrącane, pod warunkami, określonemi w §§ 32 i 33 rozporządzenia wykonawczego z dnia 31.XI 1927 r., w sprawie wykonania powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 913), od dochodów z uposażeń służbowych — koszty budowy domów mieszkalnych, z wyłączeniem jednak pożyczek udzielonych na mocy powyższego rozporządzenia Prezydenta najdalej w ciągu lat 5, poczynając od roku następnego po ukończeniu budowy.

Władzami powołanemi do wydawania decyzji co do prawa do omawianej ulgi oraz co do wysokości kwot kosztów budowy, podległych potrąceniu od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — są urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, w których okręgu podatnik w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok,

za który się ulga należy — miał miejsce zamieszkania, albo w braku tegoż, miejsce pobytu.

W wypadkach, gdy osoby, ubiegające się o ulgę, osiągają równocześnie dochody, podlegające opodatkowaniu w myśl przepisów Działu I i II ustawy o państwowym podatku dochodowym, wówczas władzą, powołaną do przyznania ulgi jest urząd skarbowy, kompetentny do wymiaru podatku dochodowego od dochodów, podlegających opodatkowaniu wedle przepisów Działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Wysokość ulgi w podatku dochodowym z tytułu wybudowania domu mieszkalnego ustalają właściwe władze skarbowe w roku, następnym po upływie rocznego okresu, za który ulga się należy w ten sposób, że podatek obliczają od całorocznej podstawy wymiarowej (dochodu z całorocznego wynagrodzenia służbowego), zmniejszonej o koszty budowy, przyczem różnica między sumą podatku, potrąconego w ciągu roku przez służbodawcę, a podatkiem w powyższy sposób obliczonym przez władzę skarbową, stanowi nadpłatę do zwrotu płatnikowi.

Gdy nadające się do potrącenia koszty budowy domu równają się sumie wynagrodzeń służbowych, wypłaconych pracownikowi w ciągu roku, wówczas przypada do zwrotu cała suma podatku, potrąconego przez służbodawcę w ciągu roku. Gdy natomiast koszty budowy nie przekraczają sumy wynagrodzeń służbowych, wypłaconych w ciągu roku, wówczas koszty te należy potrącić od sumy wynagrodzeń służbowych, wypłaconych w odpowiedniej części roku, licząc od jego początku, a dotyczącą kwotę nadpłaconego podatku zbonifikować, od pozostałej zaś części wypłaconych wynagrodzeń obliczyć podatek na zasadach ogólnych Działu II ustawy.

W wypadkach, gdy pracownik ubiegający się o ulgę pobierał wynagrodzenia służbowe u kilku służbodawców — należy, celem ustalenia wysokości ulgi, odliczyć koszty budowy od łącznej sumy wynagrodzeń wypłaconych w ciągu roku, w sposób wymieniony w ustępie poprzednim.

Jeżeli płatnik, ubiegający się o ulgę osiąga obok dochodu z wynagrodzeń służbowych także dochody z innych źródeł, podlegające opodatkowaniu według działu I ustawy, wówczas omawianą ulgę należy przyznać przedewszystkiem drogą odpowiedniego zredukowania dochodu z tych innych źródeł.

Przykłady:

1. Płatnik, otrzymujący wynagrodzenie służbowe w wysokości 1.000 złotych miesięcznie (12.000 rocznie), wybudował w r. 1928 dom mieszkalny, przyczem koszty budowy, nadające się do potrącenia od dochodu podatkowego, wyniosły 16.000 zł.

W myśl przytoczonych wyżej zasad ulga należy się, poczynając od roku 1929 i w związku z tem władza skarbowa zwróci płatnikowi w roku 1930 pobrany podatek w roku 1929, potrącając od wynagrodzeń otrzymanych w roku 1929 koszty budowy w wysokości 12.000 zł., zaś w roku 1931 zwróci podatek, pobrany w czterech pierwszych miesiącach 1930 r.

II. Płatnik otrzymał w r. 1929 wynagrodzenie służbowe u dwóch służbodawców:

u służbodawcy A) — 500 zł. miesięcznie (6.000 zł. rocznie)

u służbodawcy B) — 500 zł. miesięcznie (6.000 zł. rocznie).

Koszty budowy domu mieszkalnego ukończonego w roku 1928 wyniosły 10.000 zł.

W roku 1930 władza skarbowa zwróci płatnikowi cały podatek pobrany w r. 1929 przez służbodawcę A) a nadto podatek pobrany u służbodawcy B) w ciągu pierwszych ośmiu miesięcy 1929 r.

III. Płatnik, który zbudował dom w 1928 r. kosztem 20.000 zł. (ulga należy się od roku 1929), osiągnął dochód, podlegający opodatkowaniu według działu I w r. 1929 w wysokości 16.000 zł., a nadto w roku 1929 pobrał uposażenie służbowe w kwocie 12.000 zł. (miesięcznie po 1.000 zł.).

Przy obliczeniu podatku według działu I na rok 1929 — władza skarbowa potrąci od dochodu podatkowego koszty budowy domu w wysokości 16.000 zł. i w związku z tem zwolni płatnika od podatku na ten rok — pozostałą zaś kwotę kosztów budowy (4.000 zł.) potrąci od dochodu z wynagrodzeń służbowych wypłaconych w roku 1929 (jak przykład I) i zbonifikuje podatek za cztery pierwsze miesiące 1929 r.

Płatnicy, ubiegający się o przyznanie omawianej ulgi, winni są najpóźniej w terminie do dnia 1 lutego roku następującego po roku, za który ulga się należy — przedłożyć właściwej władzy skarbowej podanie, do którego obok dowodów, wymaganych w § 33 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, należy dołączyć zaświadczenie służbodawcy, stwierdzające wysokość wypłaconych w ciągu roku, za który ulga się należy, wynagrodzeń służbowych z wyszczególnieniem kwot wynagrodzeń wypłaconych i opodatkowanych w poszczególnych okresach wypłaty.

Władze skarbowe uskuteczniają obliczenie wysokości ulgi, w terminie dwóch tygodni po wniesieniu podania, natomiast zwrot nadpłaconego podatku dokonują w trybie, przewidzianym dla zwrotu nadpłat w gotówce.

Zaznacza się, że ulga z punktu 3 § 33 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast jest ulgą czysto osobistą, zatem osoba, która dom zbudowała nie traci prawa do tej ulgi nawet w razie odstąpienia własności domu na rzecz osoby drugiej. W związku z tem członkowie kooperatyw budowy mieszkań nie mogą korzystać z omawianej ulgi nawet po przewłaszczeniu mieszkań na ich rzecz, gdyż nie oni zbudowali dany budynek mieszkalny, lecz kooperatywa i ta jako taka z ulg korzystać może.

W końcu zaznacza się, że władze skarbowe winny prowadzić ścisłą ewidencję przyznanych ulg w specjalnie dla tego celu założonych zapiskach.

KOMUNIKAT

w sprawie przekazywania objektów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, L. D. III. 1250/1/30, Warszawa, dnia 17 maja 1930 r. Przekazywanie objektów, stanowiących własność Skarbu Państwa. Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Celem ujednostajnienia i uproszczenia trybu postępowania, stosowanego dotychczas niejednolicie w wypadkach przekazywania objektów skarbowych poszczególnym władzom, urzędom względnie przedsiębiorstwom (monopolom) państwowym, jak również celem zlikwidowania tych nieporozumień i sporów jakie mają miejsce między władzami państwowemi na tle kwestji odpłaty za korzystanie z przekazanych objektów skarbowych, Ministerstwo Skarbu uchylając poprzednie okólniki z dnia 13 czerwca 1924 r. L. 1969/DB/1 i z dnia 13 listopada 1924 r. L. 2933/DB/1 w sprawie zawierania umów cywilno-prawnych między władzami państwowemi, oznajmia co następuje:

Zgodnie z prawodawstwem polskiem, stojącem na gruncie jednolitości i niepodzielności Skarbu Państwa oraz jego mienia nie mogą być zawierane umowy w tych wypadkach, gdy objekty skarbowe, znajdujące się w zarządzie władz, urzędów względnie przedsiębiorstw (monopolów) państwowych odstępowane są innym władzom, urzędom względnie przedsiębiorstwom (monopolom) państwowym.

Umowy bowiem zawierane w powyższych wypadkach dochodziłyby do skutku między przedstawicielami tego samego podmiotu prawnego, jakim jest Skarb Państwa i wobec tego nie pociągałyby za sobą żadnych skutków prawnych.

Przekazanie objektów skarbowych w wypadkach wyżej wymienionych winno natomiast znaleźć wyraz w odpowiednim protokóle, sporządzonym przy współudziale przedstawicieli zainteresowanych władz, urzędów względnie przedsiębiorstw (monopolów) państwowych.

Również protokólarnie należy uregulować wszelkie kwestje, związane z faktem przekazania objektów skarbowych, a więc naprzykład sprecyzować zasady, sposób i zakres użytkownia odstąpionych objektów, oznaczyć, kto wykonywać będzie zarząd danego objektu, określić ewentualne inne czynności administracyjne, połączone z faktem użytkowania, i oznaczyć kto będzie spełniać te czynności, określić, kto i jakie ciężary (koszty remontu, naprawy, podatki i t. d.) będzie regulować.

Co się tyczy kwestji odpłaty za przekazane objekty, to o ile chodzi o objekty skarbowe nieruchome, należy je przekazywać bezpłatnie, t. j. bez wyznaczania jakichkolwiek opłat za korzystanie z odstąpionych objektów nieruchomych.

Powyższą zasadę nieodpłatności stosować należy bez względu na to, czy objekt skarbowy, znajdujący się w zarządzie władzy, urzędu, przedsiębiorstwa (monopolu) państwowego oddany zostaje władzy państwowej, urzędowi względnie przedsiębiorstwu (monopolowi) państwowemu, jak również bez względu na to, czy chodzi o czasowe lub trwałe korzystanie z odstąpionego objektu lub z jego części.

Nie dotyczy to tylko państwowych przedsiębiorstw skomercjalizowanych, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), o ile takiemu przedsiębiorstwu na mocy protokółu zdawczo-odbiorczego zostanie oddany w imieniu Skarbu Państwa odpowiedni majątek.

Natomiast w wypadkach przekazywania objektów skarbowych ruchomych należy stosować z reguły zasadę odpłatności.

Podając powyższe do wiadomości i wydania zarządzeń Ministerstwo Skarbu prosi o zaniechanie żądania opłat od tych władz, urzędów, przedsiębiorstw (monopolów) państwowych, które korzystają już z objektów skarbowych nieruchomych, dotychczas im przekazanych.

KOMUNIKAT

w sprawie podawania daty wystawienia w pokwitowaniach kasowych i innych dokumentach.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 16 czerwca 1930 r. L. D. VII. 1080/2/30. Okólnik Nr. 57.

Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach (z wyjątkiem Izby Skarbowej w Łucku).

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre kasy skarbowe na wystawianych pokwitowaniach kasowych zamieszczają datę ich wystawienia w ten sposób, że oznaczenie miesiąca podają cyframi.

Ponieważ ten sposób pisania daty pokwitowań może dać pole do nadużyć, przeto Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że w pokwitowaniach kasowych i rachunkowych (asygnacjach, zleceniach wypłaty, czekach i t. p.) data wystawienia ma być podana dokładnie, a przeto miesiąc ma być oznaczony właściwą pełną nazwą, a nie cyfrą arabską lub rzymską.

KOMUNIKAT

w sprawie falsyfikatu biletu bankowego 100-złotowego z datą 28 lutego 1919 r.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.
Bank Polski, Warszawa, dnia 20 czerwca 1930 r. Nr. 6

Zawiadomienie

W ostatnich dniach zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 100-złotowego z datą 28 lutego 1919 r.

Typ III.

Falsyfikat ten wykonany jest na papierze zwyczajnym, grubszym, sztywniejszym; kolory farb jaśniejsze, nie tak intensywne, jak na bilecie autentycznym.

Znak wodny w medaljonie wytłaczany i natłuszczany, kontury profilu twarzy i układ włosów w szczegółach odmienne.

Wizerunek Kościuszki wykonany nieudolnie, twarz o występującej silnie lewej kości policzkowej, włosy po stronie lewej zmierzwione.

Godło państwa, orzeł, występuje strzępiasto; upierzenie nieuplastycznione.

Rysunki kompozycyj ornamentacyjnych oraz tła, o wybiegających promieniach z pod wielkiej litery „Z" i liczby „100", nieudolnie cieniowane, przerywane.

Druk w tekście i klauzuli karnej cieniowany grubiej, miejscami przerywany, o konturach nieostrych.

Cyfry numeru ścienione, nierówne, wykrój cyfr odmienny.

Całość falsyfikatu utrzymana jest w kolorach brudnych, rysunki wykonane są grubszemi, nieregularnemi linjami, wskutek czego cieniowanie drobnych kompozycyj rysunków nie występuje tak czysto i przejrzyście, jak na bilecie autentycznym.

Falsyfikat niezbyt trudny do rozpoznania.

KOMUNIKAT

w sprawie biegłych do spraw handlu rybnego.

Związek kupców rybnych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, Al. Jerozolimskie 79 zobowiązany jest, stosownie do postanowień statutu, zatwierdzonego przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę za Nr. 985 z dnia 11 lutego 1930 r. do L. B/P. 10999/29, na żądanie sądów wskazywać osoby, nadające się do pełnienia czynności biegłego we wszystkich sprawach, dotyczących handlu rybnego.

KOMUNIKAT

w sprawie podziału powiatów łaskiego, łódzkiego i łęczyckiego na rewiry egzekucyjne.

Na mocy zarządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości, zawartego w piśmie prezesa sądu apelacyjnego w Warszawie z dn. 29 marca 1930 r. Nr. 4174, prezes sądu okręgowego w Łodzi podzielił powiat łaski od dnia 15 maja 1930 r. na 3 rewiry egzekucyjne, powiaty zaś łódzki i łęczycki od dn. 1 lipca 1930 r. na 6 rewirów egzekucyjnych w sposób następujący:

I. Powiat łaski.

W skład I-go rewiru egzekucyjnego z siedzibą komornika w Łasku wchodzą m. Łask oraz gminy wiejskie: Bałucz, Buczek, Dobroń, Lutomiersk, Łask, Pruszków, Wodzierady i Zelów;

w skład II-go rewiru egzekucyjnego z siedzibą komornika w Pabjanicach wchodzą m. Pabjanice oraz gminy wiejskie: Dłutów, Górka Pabjanicka i Widzew;

w skład III-go rewiru egzekucyjnego z siedzibą komornika w Widawie wchodzą gminy wiejskie: Dąbrowa Widawska (osada Widawa), Chociw, Dąbrowa Rusiecka, Dzbanki, Wola Wężykowa, Wygiełzów i Zapolice.

Wyżej wymienione rewiry egzekucyjne przydziela się:
I rewir — komornikowi Adamowi Darmasowi,
II rewir — komornikowi Kazimierzowi Garczyńskiemu,
III rewir — komornikowi Stanisławowi Bednarkowi.

II. Powiat łódzki.

W skład I-go rewizu egzekucyjnego powiatu łódzkiego z siedzibą komornika w Łodzi: wchodzą m. Konstantynów oraz gminy wiejskie: Babice, Bełdów, Brus, Chojny, Puczniew, Radogoszcz i Rąbień;

w skład II-go rewiru egzekucyjnego powiatu łódzkiego z siedzibą komornika w Zgierzu: wchodzą m. Zgierz i Aleksandrów oraz gminy wiejskie: Brużyca Wielka, Lućmierz i Łagiewniki;

w skład III-go rewiru egzekucyjnego powiatu łódzkiego z siedzibą komornika w Tuszynie: wchodzą miasta Tuszyn i Ruda-Pabjanicka oraz gminy wiejskie: Brójce, Czarnocin, Gospodarz, Kruszów i Wiskitno.

Wyżej wymienione rewiry egzekucyjne powiatu łódzkiego przydziela się:
I rewir — komornikowi Piotrowi Pilichowskiemu,
II rewir — komornikowi Stanisławowi Scholtzemu,
III rewir — komornikowi Ludwikowi Hollasowi.

Gmina wiejska Nowosolna z powiatu łódzkiego pozostaje nadal do odwołania w IX rewirze komornika w Łodzi Zygmunta Makowskiego.

III. Powiat łęczycki.

W skład I-go rewiru egzekucyjnego powiatu łęczyckiego z siedzibą komornika w Łęczycy: wchodzą jak dotychczas m. Łęczyca oraz gminy wiejskie: Grabów, Mazew, Piątek, Sobótka, Tkaczew, Topola, Tum i Witonia;

w skład II-go rewiru egzekucyjnego powiatu łęczyckiego z siedzibą komornika w Ozorkowie: wchodzą m. Ozorków oraz gminy wiejskie: Chociszew, Leśmierz, Rogóźno i Piaskowice:

w skład III-go rewiru egzekucyjnego powiatu łęczyckiego z siedzibą komornika w Poddębicach: wchodzą gminy wiejskie: (osada) Poddębice, Dalików i Gostków.

Wyżej wymienione rewiry egzekucyjne pow. łęczyckiego przydziela się:

I rewir — komornikowi Bronisławowi Lachowiczowi,
II rewir — komornikowi Tadeuszowi Kozaneckiemu,
III rewir — komornikowi Ignacemu Hermanowskiemu.

Uzupełnienie do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. Nr. 5/26).

L. porz.	Nazwa sądu	Zaliczka	Właściwa kasa skarbowa	Uwagi
1	Sąd pow. w Łodzi	15.000	w Łodzi	dotychczas 5.000
2	" " " Łęczycy	1.000	" Łęczycy	" 500
3	" " " Łasku	1.000	" Łasku	" 500
4	" " " Pabjanicach	2.000	" "	" 1.000
5	" " " Rypinie	2.000	" Rypinie	" 1.000
6	" " " Gostyninie	800	" Gostyninie	" 300
7	" " " Janowie — Lub.	1.500	" Janowie	" 500
8	" " " Torubinie	2.000	" Krasnymstawie	" 1.000
9	" " " Miechowie	2.000	" Miechowie	" 1.000
10	" " we Włoszczowie	800	we Włoszczowie	" 300
11	" " w Lidzie	2.000	w Lidzie	" 600
12	" " " Dziśnie	750	" Głębokiem	" 500
13	" " " Baranowiczach	1.500	" Baranowiczach	" 500
14	Sąd Okr. w Radomiu	5.000	" Radomiu	" 15.000

BIBLJOGRAFJA.

Wyszedł z druku Nr. 1 i 2 Przeglądu Prawa Urzędniczego, czasopisma poświęconego prawodawstwu i orzecznictwu w sprawach funkcjonarjuszów państwowych, pod redakcją dr. Włodzimierza Hekajły. Numer w dziale pierwszym zawiera przedruki rozporządzeń i okólników, dotyczących funkcjonarjuszów państwowych, w dziale drugim — orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dziedziny przepisów o państwowej służbie cywilnej.

Prenumerata wynosi 6 zł kwartalnie, 11 zł półrocznie i 20 zł rocznie. Redakcja i adm.: Warszawa, ul. Filtrowa 73, m. 33. Konto w P. K. O. 41.307.

Encyklopedja podręczna prawa publicznego (konstytucyjnego, administracyjnego i międzynarodowego) opracowana pod redakcją Prof. D-ra Zygmunta Cybichowskiego z udziałem profesorów szkół wyższych, specjalistów, szefów i członków urzędów i instytucyj centralnych i wyższych. 2 tomy. Warszawa. Nakładem Instytutu Wydawniczego „Bibljoteka Polska".

Praca powyższa omawia w szeregu zwięzłych i źródłowych artykułów typowe urządzenia i zasadnicze pojęcia z zakresu prawa konstytucyjnego, administracyjnego i międzynarodowego. Całość materji rozbita jest na przeszło 400 haseł, które ułożone są w porządku alfabetycznym. Poszczególne artykuły oświetlają dany przedmiot zarówno pod kątem widzenia teorji i historji, jako też ze stanowiska prawa porównawczego i pozytywnego. Na końcu artykułów mieszczą się obfite wskazówki bibljograficzne.

Staraniem oraz nakładem Ministerstwa Robót Publicznych, został wydany album pod tytułem „Pomniki bojowników o niepodległość" 1794 — 1863 r.

Myślą przewodnią tego wydawnictwa było zebranie dokumentów, świadczących o tem, w jaki sposób naród uczcił pamięć zasłużonych bojowników o wolność Polski.

Album składa się z pięciu rozdziałów według epok walk niepodległościowych: kościuszkowskiej, napoleońskiej, rewolucji listopadowej, okresu walk 1846 — 1848 r. i powstania styczniowego.

Album zawiera liczny dział zdjęć fotograficznych (335) okazałych pomników, grobowców, tablic pamiątkowych ku czci powstańców i żołnierzy polskich epoki minionej, uzupełniony planami orjentacyjnemi położenia (66) mogił i miejscowości, w których rozegrały się walki.

Do każdego rozdziału jako też do całego dzieła wyczerpujące wstępy napisał prof. Henryk Mościcki.

W każdym wstępie podany jest krótki rys historyczny danej epoki.

Osobny dział stanowią „objaśnienia" do ilustracyj, w których zamieszczone są krótkie wzmianki o działalności i zasługach bojowników.

Album wykonany na papierze kredowym i ilustracyjnym składa się z 325 stron, oprawiony jest w płótno angielskie z napisem wyciśniętym na okładce złotemi literami.

Celem uprzystępnienia nabycia albumu dla urzędów i urzędników państwowych naznaczona została cena możliwie niewysoka stanowiąca część zwrotu kosztów poniesionych przy opracowaniu wydawnictwa.

Po cenie ulgowej można nabywać album w bibljotece Ministerstwa Robót Publicznych, ul. Kredytowa 9 — VI piętro, dokąd należy kierować zamówienia albumów.

Cena ulgowa egzemplarza na papierze kredowym . . . 26 zł

Cena ulgowa egzemplarza na papierze ilustracyjnym . . 21 „

Ogólna sprzedaż wydawnictwa została powierzona księgarni „Ossolineum" Warszawa Nowy - Świat Nr. 69.

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości. Nr. 51831

Cena 25 gr.

Od Administracji: Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł. kwartalnie, 8 zł. rocznie.